

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2019/C 35/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2019/C 35/02	Sprawa C-600/16 P: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 listopada 2018 r. – National Iranian Tanker Company / Rada Unii Europejskiej Odwołanie – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające podjęte wobec Islamskiej Republiki Iranu – Zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Stwierdzenie przez Sąd nieważności umieszczenia w wykazach – Ponowne umieszczenie w wykazach – Dowody odnoszące się do daty poprzedzającej pierwsze umieszczenie w wykazach – Okoliczności znane przed pierwszym umieszczeniem w wykazach – Powaga rzeczy osądzonej – Zakres – Pewność prawa – Ochrona uzasadnionych oczekiwań – Skuteczna ochrona sądowa – Podstawa umieszczenia w wykazach dotycząca udzielania wsparcia logistycznego rządowi Iranu – Zakres – Działalność w zakresie transportu ropy naftowej	2
2019/C 35/03	Sprawa C-248/17 P: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 listopada 2018 r. – Bank Tejarat / Rada Unii Europejskiej Odwołanie – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające podjęte wobec Islamskiej Republiki Iranu – Zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Stwierdzenie przez Sąd nieważności umieszczenia w wykazie – Ponowne umieszczenie w wykazie – Powód umieszczenia w wykazie dotyczący wspierania rządu Iranu oraz pomocy w nabywaniu zakazanych towarów i technologii – Zakres – Finansowanie projektów w sektorze naftowym i gazowym – Dowody pochodzące sprzed daty pierwszego umieszczenia w wykazie – Okoliczności faktyczne znane przed pierwszym umieszczeniem w wykazie – Artykuł 266 TFUE – Powaga rzeczy osądzonej – Zakres – Skuteczna ochrona sądowa	3

2019/C 35/04	Sprawy połączone C-262/17, C-263/17 i C-273/17: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Włochy) – Solvay Chimica Italia SpA i in. (C-262/17), Whirlpool Europe Srl i in. (C-263/17), Sol Gas Primari Srl (C-273/17) / Autorità per l'energia elettrica, il gas e il sistema idrico Odesłanie prejudycjalne – Rynek wewnętrzny energii elektrycznej – Dyrektywa 2009/72/WE – Systemy dystrybucyjne – Artykuł 28 – Zamknięte systemy dystrybucyjne – Pojęcie – Odstępstwa – Granice – Artykuł 32 ust. 1 – Dostęp stron trzecich – Artykuł 15 ust. 7 i art. 37 ust. 6 lit. b) – Opłaty uiszczane z tytułu usługi dysponowania	3
2019/C 35/05	Sprawa C-264/17: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Münster – Niemcy) – Harry Mensing / Finanzamt Hamm Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 314 – Artykuł 316 – Artykuł 322 – Procedury szczególne dotyczące dzieł sztuki – Procedura marży – Podatnicy-pośrednicy – Dostawa dzieł sztuki przez twórców lub ich następców prawnych – Transakcje wewnątrzspółnotowe – Brak zgody krajowych organów podatkowych na wybór podatnika w zakresie stosowania procedury marży – Warunki stosowania – Prawo do odliczenia podatku naliczonego – Dzieła sztuki, przedmioty kolekcjonerskie i antyki	4
2019/C 35/06	Sprawa C-328/17: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria – Włochy) – Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA i in. / Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria Odesłanie prejudycjalne – Zamówienia publiczne – Procedury odwoławcze – Dyrektywa 89/665/EWG – Artykuł 1 ust. 3 – Dyrektywa 92/13/EWG – Artykuł 1 ust. 3 – Uzależnienie prawa do wniesienia środka odwoławczego od uprzedniego złożenia oferty w postępowaniu o udzielenie zamówienia	5
2019/C 35/07	Sprawa C-340/17 P: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 29 listopada 2018 r. Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) [Odwołanie – Znak towarowy Unii Europejskiej – Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Unieważnienie prawa do znaku na podstawie wcześniejszego znaku towarowego Zjednoczonego Królestwa – Rzeczywiste używanie – Dowód – Skutki postępowania w sprawie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej dla postępowania przed Sądem i zgodności z prawem spornej decyzji – Brak]	6
2019/C 35/08	Sprawa C-506/17: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 28 listopada 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Słowenii Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środowisko naturalne – Składowanie odpadów – Dyrektywa 1999/31/WE – Artykuł 14 lit. b) i c) – Zezwolenie na prowadzenie działalności – Zamknięcie składowisk nieposiadających zezwolenia – Zezwolenie na przeprowadzenie niezbędnych prac na podstawie zatwierdzonego planu zagospodarowania terenu – Określenie okresu przejściowego na wykonanie planu	6
2019/C 35/09	Sprawa C-548/17: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 29 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Finanzamt Goslar / baumgarten sports & more GmbH Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Opodatkowanie agencji zawodowych graczy piłki nożnej – Płatność rozłożona na raty i uzależniona od warunku – Zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego, wymagalność i odzyskanie podatku	7
2019/C 35/10	Sprawa C-654/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Stuttgart (Niemcy) w dniu 18 października 2018 r. – Interseroh Dienstleistungsgesellschaft mbH / SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH.	8
2019/C 35/11	Sprawa C-659/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Instrucción de Badalona (Hiszpania) w dniu 22 października 2018 r. – postępowanie karne przeciwko VW	9
2019/C 35/12	Sprawa C-681/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Brescia (Włochy) w dniu 31 października 2018 r. – JH / KG	9
2019/C 35/13	Sprawa C-686/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 5 listopada 2018 r. – OC i in. / Banca d'Italia i in.	10

2019/C 35/14	Sprawa C-706/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgia) w dniu 14 listopada 2018 r. – X / Belgische Staat	11
2019/C 35/15	Sprawa C-717/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Beroep te Gent (Belgia) w dniu 15 listopada 2018 r. – Procureur-generaal / X	12
2019/C 35/16	Sprawa C-724/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 21 listopada 2018 r. – Cali Apartments SCI / Procureur général près la cour d'appel de Paris, Ville de Paris	12
2019/C 35/17	Sprawa C-727/18: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 22 listopada 2018 r. – HX / Procureur général près la cour d'appel de Paris, Ville de Paris	13
2019/C 35/18	Sprawa C-737/18 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 26 września 2018 r. w sprawie T-463/16 Portugalia/Komisja, wniesione w dniu 27 listopada 2018 r. przez Republikę Portugalską	14
2019/C 35/19	Sprawa C-738/18 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 18 września 2018 r. w sprawie T-93/17, Duferco Long Products/Komisja, wniesione w dniu 27 listopada 2018 r. przez Duferco Long Products SA	15

Sąd

2019/C 35/20	Sprawa T-545/11 RENV: Wyrok Sądu z dnia 21 listopada 2018 r. – Stichting Greenpeace Nederland i PAN Europe / Komisja Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Dokumenty dotyczące pierwszego zezwolenia na wprowadzenie do obrotu substancji czynnej pod nazwą „glifosat” – Częściowa odmowa dostępu – Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych osoby trzeciej – Artykuł 4 ust. 5 rozporządzenia nr 1049/2001 – Nadrzędny interes publiczny – Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 – Artykuł 6 ust. 1 rozporządzenia nr 1367/2006 – Dyrektywa 91/414/EWG	17
2019/C 35/21	Sprawa T-508/15: Wyrok Sądu z dnia 22 listopada 2018 r. – Litwa / Komisja EFOGR, EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania – Wydatki dokonane przez Litwę – Wsparcie przechodzenia na wcześniejszą emeryturę – Artykuł 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 – Artykuł 23 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 – Pojęcie prowadzenia komercyjnej działalności rolniczej – Związek z pojęciem gospodarstwa niskotowarowego	18
2019/C 35/22	Sprawa T-587/16: Wyrok Sądu z dnia 21 listopada 2018 r. – HM / Komisja Służba publiczna – Urzędnicy – Zatrudnienie – Ogłoszenie o konkursie EPSO/AST-SC/03/15 – Niedopuszczenie do etapu oceny zintegrowanej – Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy – Odmowa przekazania tego wniosku komisji konkursowej konkursu otwartego ze względu na przekroczenie terminu – Podział uprawnień między EPSO a komisją konkursową	18
2019/C 35/23	Sprawa T-603/16: Wyrok Sądu z dnia 22 listopada 2018 r. – Brahma/Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej Służba publiczna – Urzędnicy na okresie próbnym – Okres próbny – Przedłużenie okresu próbnego – Zwolnienie po okresie próbnym – Artykuł 34 regulaminu pracowniczego – Nadużycie władzy – Obowiązek uzasadnienia – Artykuł 25 ust. 2 regulaminu pracowniczego – Prawo do bycia wysłuchanym – Artykuł 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego – Odpowiedzialność – Wymogi formalne – Zasada zgodności skargi z zażaleniem – Dopuszczalność – Szkoda majątkowa – Krzywda – Związek przyczynowy	19
2019/C 35/24	Sprawa T-82/17: Wyrok Sądu z dnia 21 listopada 2018 r. – PepsiCo / EUIPO – Intersnack Group (Exxtra Deep) Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy Exxtra Deep – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	20
2019/C 35/25	Sprawa T-296/17: Wyrok Sądu z dnia 22 listopada 2018 r. – Buck-Chemie / EUIPO – Henkel (Kulki czyszczące do toalet) Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający kulki czyszczące do toalet – Podstawa unieważnienia – Indywidualny charakter – Artykuł 25 rozporządzenia (WE) nr 6/2002	21

2019/C 35/26	Sprawa T-339/17: Wyrok Sądu z dnia 21 listopada 2018 r. – Shenzhen Jiayz Photo Industrial/ EUIPO – Seven (SEVENOAK) Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego SEVENOAK – Wcześniejszy graficzny międzynarodowy znak towarowy 7seven – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	21
2019/C 35/27	Sprawa T-424/17: Wyrok Sądu z dnia 22 listopada 2018 r. – Fruit of the Loom/EUIPO – Takko (FRUIT) Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy FRUIT – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Artykuł 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 18 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 2017/1001] – Powaga rzeczy osądzonej – Artykuł 65 ust. 6 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 72 ust. 6 rozporządzenia 2017/1001)	22
2019/C 35/28	Sprawa T-460/17: Wyrok Sądu z dnia 21 listopada 2018 r. – Bopp/ EUIPO (Przedstawienie ośmiokąta równobocznego) Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego przedstawiającego niebieską ośmiokątną ramę – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i art. 75 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 94 rozporządzenia (UE) 2017/1001]	23
2019/C 35/29	Sprawa T-677/18: Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2018 r. – Galletas Gullón/EUIPO – Intercontinental Great Brands (gullón TWINS COOKIE SANDWICH)	23
2019/C 35/30	Sprawa T-684/18: Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2018 r. – ZV/ Komisja	24
2019/C 35/31	Sprawa T-690/18: Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2018 r. – Sony Interactive Entertainment Europe/ EUIPO – Vieta Audio (Vita)	25
2019/C 35/32	Sprawa T-691/18: Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2018 r. – KPN/ Komisja	25
2019/C 35/33	Sprawa T-692/18: Skarga wniesiona w dniu 23 listopada 2018 r. – Montanari/ESDZ	27
2019/C 35/34	Sprawa T-693/18: Skarga wniesiona w dniu 27 listopada 2018 r. – ZY/ Komisja	28
2019/C 35/35	Sprawa T-694/18: Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2018 r. – DEI/ Komisja	29
2019/C 35/36	Sprawa T-696/18: Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2018 r. – C.R.D.O.P. „Jamón de Teruel/Paleta de Teruel”/ EUIPO – Airesano Foods (AIRESANO BLACK El ibérico de Teruel)	30
2019/C 35/37	Sprawa T-704/18: Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2018 r. – Wacker Chemie/ Komisja	30
2019/C 35/38	Sprawa T-705/18: Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2018 r. – Air Liquide Industriegase/ Komisja	31
2019/C 35/39	Sprawa T-706/18: Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2018 r. – Air Liquide Deutschland/ Komisja	32
2019/C 35/40	Sprawa T-711/18: Skarga wniesiona w dniu 27 listopada 2018 r. – Wyld/ EUIPO – Kaufland Warenhandel (wyld)	32

Sprostowania

2019/C 35/41	Sprostowanie do komunikatu w Dzienniku Urzędowym dotyczącego sprawy T-603/18 (Dz.U. C 436 z 3.12.2018)	34

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2019/C 35/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 25 z 21.1.2019

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 16 z 14.1.2019

Dz.U. C 4 z 7.1.2019

Dz.U. C 455 z 17.12.2018

Dz.U. C 445 z 10.12.2018

Dz.U. C 436 z 3.12.2018

Dz.U. C 427 z 26.11.2018

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 listopada 2018 r. – National Iranian Tanker Company / Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-600/16 P) ⁽¹⁾

Odwołanie – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające podjęte wobec Islamskiej Republiki Iranu – Zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Stwierdzenie przez Sąd nieważności umieszczenia w wykazach – Ponowne umieszczenie w wykazach – Dowody odnoszące się do daty poprzedzającej pierwsze umieszczenie w wykazach – Okoliczności znane przed pierwszym umieszczeniem w wykazach – Powaga rzeczy osądzonej – Zakres – Pewność prawa – Ochrona uzasadnionych oczekiwań – Skuteczna ochrona sądowa – Podstawa umieszczenia w wykazach dotycząca udzielania wsparcia logistycznego rządowi Iranu – Zakres – Działalność w zakresie transportu ropy naftowej

(2019/C 35/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: National Iranian Tanker Company (przedstawiciele: T. de la Mare, QC, M. Lester, QC, J. Pobjoy, barrister, R. Chandrasekera, S. Ashley i C. Murphy, solicitors)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. Vitro i M. Bishop, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.

- 2) National Iranian Tanker Company pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 30.1.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 listopada 2018 r. – Bank Tejarat / Rada Unii Europejskiej
(Sprawa C-248/17 P) ⁽¹⁾

Odwołanie – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające podjęte wobec Islamskiej Republiki Iranu – Zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Stwierdzenie przez Sąd nieważności umieszczenia w wykazie – Ponowne umieszczenie w wykazie – Powód umieszczenia w wykazie dotyczący wspierania rządu Iranu oraz pomocy w nabywaniu zakazanych towarów i technologii – Zakres – Finansowanie projektów w sektorze naftowym i gazowym – Dowody pochodzące sprzed daty pierwszego umieszczenia w wykazie – Okoliczności faktyczne znane przed pierwszym umieszczeniem w wykazie – Artykuł 266 TFUE – Powaga rzeczy osądzonej – Zakres – Skuteczna ochrona sądowa

(2019/C 35/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bank Tejarat (przedstawiciele: S. Zaiwalla, P. Reddy oraz A. Meskarian, Solicitors, M. Brindle QC, T. Otty QC, R. Blakeley, Barrister)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J. Kneale oraz M. Bishop, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Bank Tejarat zostaje obciążony własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 249 z 31.7.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Włochy) – Solvay Chimica Italia SpA i in. (C-262/17), Whirlpool Europe Srl i in. (C-263/17), Sol Gas Primari Srl (C-273/17) / Autorità per l'energia elettrica, il gas e il sistema idrico

(Sprawy połączone C-262/17, C-263/17 i C-273/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Rynek wewnętrzny energii elektrycznej – Dyrektywa 2009/72/WE – Systemy dystrybucyjne – Artykuł 28 – Zamknięte systemy dystrybucyjne – Pojęcie – Odstępstwa – Granice – Artykuł 32 ust. 1 – Dostęp stron trzecich – Artykuł 15 ust. 7 i art. 37 ust. 6 lit. b) – Opłaty uiszczane z tytułu usługi dysponowania

(2019/C 35/04)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Solvay Chimica Italia SpA, Solvay Specialty Polymers Italy SpA, Solvay Chimica Bussi SpA, Ferrari f.lli Lunelli SpA, Fenice – Qualità Per L'ambiente SpA, Erg Power Srl, Erg Power Generation SpA, Eni SpA, Enipower SpA (C-262/17), Whirlpool Europe Srl, Fenice – Qualità Per L'ambiente SpA, FCA Italy SpA, FCA Group Purchasing Srl, FCA Melfi SpA, Barilla G. e R. Fratelli SpA, Versalis SpA (C-263/17), Sol Gas Primari Srl (C-273/17)

Strona pozwana: Autorità per l'energia elettrica, il gas e il sistema idrico

przy udziale: Nuova Solmine SpA, American Husky III, Inovyn Produzione Italia SpA, Sasol Italy SpA, Radici Chimica SpA, La Vecchia Soc. cons. arl, Zignago Power Srl, Santa Margherita e Kettmeir e Cantine Torresella SpA, Zignago Vetro SpA, Chemisol Italia Srl, Vinavil SpA, Italgem SpA, Arkema Srl, Yara Italia SpA, Ineos Manufacturing Italia SpA, ENEL Distribuzione SpA, Terna SpA, CSEA – Cassa per i servizi energetici e ambientali, Ministero dello Sviluppo economico (C-262/17), Terna SpA, CSEA – Cassa per i servizi energetici e ambientali, Ministero dello Sviluppo economico, ENEL Distribuzione SpA (C-263/17), Terna SpA, Ministero dello Sviluppo economico (C-273/17)

Sentencja

- 1) Artykuł 2 pkt 5 i art. 28 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE należy interpretować w ten sposób, że sieci, takie jak te, o których mowa w postępowaniu głównym, które zostały utworzone dla potrzeb konsumpcji własnej przed wejściem w życie tej dyrektywy, które są zarządzane przez podmiot prywatny, do których przyłączona jest ograniczona liczba jednostek produkcyjnych i odbiorczych i które są z kolei podłączone do sieci publicznej, stanowią systemy dystrybucyjne objęte zakresem zastosowania rzeczony dyrektywy.
- 2) Artykuł 28 dyrektywy 2009/72 należy interpretować w ten sposób, że sieci, takie jak te, o których mowa w postępowaniu głównym i które dane państwo członkowskie zakwalifikowało jako zamknięte systemy dystrybucyjne w rozumieniu ust. 1 tego artykułu, mogą ze względu na ten status zostać zwolnione przez to państwo jedynie z obowiązków przewidzianych w ust. 2 tego artykułu, bez uszczerbku dla faktu, że sieci te kwalifikują się ponadto do objęcia ich innymi zwolnieniami przewidzianymi w tej dyrektywie, w szczególności zwolnieniem ustanowionym w art. 26 ust. 4 tej dyrektywy, jeśli spełniają one przewidziane w tym przepisie przesłanki, czego ustalenie jest zadaniem sądu odsyłającego. W każdym razie owo państwo członkowskie nie może zaliczyć rzeczonych sieci do odrębnej kategorii systemów dystrybucyjnych w celu przyznania im zwolnień nieprzewidzianych we wskazanej dyrektywie.
- 3) Artykuł 32 ust. 1 dyrektywy 2009/72 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewiduje, że zamknięte systemy dystrybucyjne w rozumieniu art. 28 ust. 1 tej dyrektywy nie podlegają obowiązkowi udzielenia dostępu stronom trzecim, ale muszą jedynie udzielić dostępu stronom trzecim należącym do kategorii użytkowników mogących zostać przyłączonymi do danego systemu, którzy to użytkownicy mają prawo dostępu do sieci publicznej.
- 4) Artykuł 15 ust. 7 oraz art. 37 ust. 6 lit. b) dyrektywy 2009/72 należy interpretować w ten sposób, że w braku obiektywnego uzasadnienia przepisy te sprzeciwiają się uregulowaniu krajowemu, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewiduje, że opłaty uiszczane przez użytkowników zamkniętego systemu dystrybucyjnego z tytułu usługi dysponowania oblicza się na podstawie energii elektrycznej wymienionej z tym systemem przez wszystkich jego użytkowników za pośrednictwem ich przyłączy do tego systemu, jeżeli okaże się – co powinien zweryfikować sąd odsyłający – że użytkownicy zamkniętego systemu dystrybucyjnego nie znajdują się w takiej samej sytuacji jak inni użytkownicy sieci publicznej i że podmiot świadczący usługę dysponowania w ramach sieci publicznej ponosi ograniczone koszty w odniesieniu do tych użytkowników zamkniętego systemu dystrybucyjnego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 309 z 18.9.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Münster – Niemcy) – Harry Mensing / Finanzamt Hamm

(Sprawa C-264/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 314 – Artykuł 316 – Artykuł 322 – Procedury szczególne dotyczące dzieł sztuki – Procedura marży – Podatnicy-pośrednicy – Dostawa dzieł sztuki przez twórców lub ich następców prawnych – Transakcje wewnątrzspółnotowe – Brak zgody krajowych organów podatkowych na wybór podatnika w zakresie stosowania procedury marży – Warunki stosowania – Prawo do odliczenia podatku naliczonego – Dzieła sztuki, przedmioty kolekcjonerskie i antyki

(2019/C 35/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Münster

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Harry Mensing

Strona przeciwna: Finanzamt Hamm

Sentencja

- 1) Artykuł 316 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że podatnik-pośrednik może dokonać wyboru stosowania procedury marży w odniesieniu do sprzedaży dzieł sztuki, które zostały mu wcześniej dostarczone przez twórców lub ich następców prawnych w ramach zwolnionej z podatku dostawy wewnątrzspółnotowej, choć osoby te nie należą do kategorii osób wymienionych w art. 314 tej dyrektywy.
- 2) Podatnik-pośrednik nie może dokonać wyboru stosowania procedury marży przewidzianej w art. 316 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2006/112 w odniesieniu do dostaw dzieł sztuki, które zostały mu wcześniej dostarczone w ramach zwolnionej z podatku dostawy wewnątrzspółnotowej, oraz jednocześnie ubiegać się o prawo do odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej w sytuacji, gdy prawo takie jest wykluczone na mocy art. 322 lit. b) tej dyrektywy, jeżeli przepis ten nie został transponowany do prawa krajowego.

(¹) Dz.U. C 283 z 28.8.2017

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria – Włochy) – Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA i in. / Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria

(Sprawa C-328/17) (¹)

Odesłanie prejudycjalne – Zamówienia publiczne – Procedury odwoławcze – Dyrektywa 89/665/EWG – Artykuł 1 ust. 3 – Dyrektywa 92/13/EWG – Artykuł 1 ust. 3 – Uzależnienie prawa do wniesienia środka odwoławczego od uprzedniego złożenia oferty w postępowaniu o udzielenie zamówienia

(2019/C 35/06)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA, Atc Esercizio SpA, Atp Esercizio Srl, Riviera Trasporti SpA, Tpl Linea Srl

Strona pozwana: Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria

Sentencja

Zarówno art. 1 ust. 3 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane, zmienionej dyrektywą 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r., jak i art. 1 ust. 3 dyrektywy Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. koordynującej przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji, zmienionej dyrektywą 2007/66, należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów krajowych, takich jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, które nie zezwalają na zaskarżenie przez wykonawców decyzji instytucji zamawiającej dotyczących postępowania przetargowego, w którym postanowili oni nie brać udziału, ponieważ przepisy mające zastosowanie do tego postępowania sprawiały, że udzielenie tym wykonawcom zamówienia było bardzo mało prawdopodobne.

Jednak to właściwy sąd krajowy powinien szczegółowo ocenić, biorąc pod uwagę wszystkie istotne elementy charakteryzujące kontekst, w jaki wpisuje się zawista przed nim sprawa, czy zastosowanie w tym konkretnym przypadku tych przepisów nie może mieć wpływu na prawo do skutecznej ochrony sądowej zainteresowanych wykonawców.

⁽¹⁾ Dz.U. C 309 z 18.9.2017.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 29 listopada 2018 r. Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

(Sprawa C-340/17 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Znak towarowy Unii Europejskiej – Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Unieważnienie prawa do znaku na podstawie wcześniejszego znaku towarowego Zjednoczonego Królestwa – Rzeczywiste używanie – Dowód – Skutki postępowania w sprawie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej dla postępowania przed Sądem i zgodności z prawem spornej decyzji – Brak]

(2019/C 35/07)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. (przedstawiciele: E. Baud i P. Marchiset, adwokaci)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: D. Botis i S. Hanne, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: C. Brodie i Z. Lavery, pełnomocnicy, wspierani przez N. Saundersa, barrister)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. zostaje obciążona, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).
- 3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 28 listopada 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Słowenii

(Sprawa C-506/17) ⁽¹⁾

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środowisko naturalne – Składowanie odpadów – Dyrektywa 1999/31/WE – Artykuł 14 lit. b) i c) – Zezwolenie na prowadzenie działalności – Zamknięcie składowisk nieposiadających zezwolenia – Zezwolenie na przeprowadzenie niezbędnych prac na podstawie zatwierdzonego planu zagospodarowania terenu – Określenie okresu przejściowego na wykonanie planu

(2019/C 35/08)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo E. Sanfrutos Cano i M. Žebre, następnie E. Sanfrutos Cano, B. Rous Demiri i F. Thiran i w końcu E. Sanfrutos Cano, B. Rous Demiri, F. Thiran i C. Hermes, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowenii (przedstawiciele: J. Morela i N. Pintar Gosenca, pełnomocnicy)

Sentencja

1) Nie podjąwszy środków niezbędnych do tego,

- by najpóźniej do dnia 16 lipca 2009 r. doprowadzono zgodnie z art. 7 lit. g) i art. 13 dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów do zamknięcia składowisk Dragonja, Dvori, Rakek-Pretržje, Bukovžlak-Cinkarna, Suhadole, Lokovica, Mislinjska Dobrava, Izola, Mozelj, Dolga Poljana, Dolga vas, Jelšane, Volče, Stara gora, Stara vas, Dogoše, Mala gora, Tuncovec-Steklarna, Tuncovec-OKP i Bočna-Podhom, które nie uzyskały zgodnie z art. 8 tej dyrektywy zezwolenia na kontynuację działalności, oraz
- by najpóźniej do dnia 16 lipca 2009 r. składowisko Ostri vrh spełniło wymogi dyrektywy 1999/31, z wyjątkiem wymogów określonych w pkt 1 załącznika I do tej dyrektywy,

Republika Słowenii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy odpowiednio art. 14 lit. b) i art. 14 lit. c) dyrektywy 1999/31.

2) Republika Słowenii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 357 z 23.10.2017.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 29 listopada 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Finanzamt Goslar / baumgarten sports & more GmbH

(Sprawa C-548/17) (¹)

Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Opodatkowanie agencji zawodowych graczy piłki nożnej – Płatność rozłożona na raty i uzależniona od warunku – Zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego, wymagalność i odzyskanie podatku

(2019/C 35/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Finanzamt Goslar

Strona przeciwna: baumgarten sports & more GmbH

Sentencja

Artykuł 63 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w związku z art. 64 ust. 1 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego i wymagalność podatku związanego ze świadczeniem przez agenta usług pośrednictwa odnoszących się do zawodowych graczy piłki nożnej, takim jak będące przedmiotem postępowania głównego, w odniesieniu do którego to świadczenia dokonano warunkowych, rozłożonych na raty płatności przez okres kilku lat po transferze, uznać za mające miejsce w dniu transferu.

(¹) Dz.U. C 437 z 18.12.2017.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Stuttgart (Niemcy) w dniu 18 października 2018 r. – Interseroh Dienstleistungsgesellschaft mbH / SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH.

(Sprawa C-654/18)

(2019/C 35/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Stuttgart

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Interseroh Dienstleistungsgesellschaft mbH.

Strona pozwana: SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 ⁽¹⁾,

zgodnie z którym ogólnym obowiązkom w zakresie informowania, określonym w art. 18, podlega przemieszczenie następujących odpadów przeznaczonych do odzysku, jeżeli ilość przemieszczanych odpadów przekracza 20 kg:

- a) odpadów wyszczególnionych w załączniku III lub IIIB;
- b) mieszanin, niesklasyfikowanych pod żadnym kodem w załączniku III lub składających się z dwóch lub więcej rodzajów odpadów wymienionych w załączniku III, jeżeli skład tych mieszanin nie utrudnia poddania ich racjonalnemu ekologicznie odzyskowi i mieszaniny te zostały wyszczególnione w załączniku IIIA, zgodnie z art. 58,

należy interpretować w ten sposób, że mieszanin z odpadów z papieru, tektury (kartonu) i wyrobów papierniczych, które – mają taki skład, że udziały odpadów w ujęciu indywidualnym – podlegają pierwszym trzem tiret kodu B3020 załącznika IX do konwencji bazylejskiej, i dodatkowo wykazują udział zanieczyszczeń do 10 %, objęte są kodem B3020 konwencji bazylejskiej i tym samym podlegają ogólnym obowiązkom w zakresie informowania zgodnie z art. 18, a nie obowiązkowi zgłoszenia zgodnie z art. 4?

W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

2) Czy art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006,

zgodnie z którym ogólnym obowiązkom w zakresie informowania, określonym w art. 18, podlega przemieszczenie następujących odpadów przeznaczonych do odzysku, jeżeli ilość przemieszczanych odpadów przekracza 20 kg:

- a) odpadów wyszczególnionych w załączniku III lub IIIB;
- b) mieszanin, niesklasyfikowanych pod żadnym kodem w załączniku III lub składających się z dwóch lub więcej rodzajów odpadów wymienionych w załączniku III, jeżeli skład tych mieszanin nie utrudnia poddania ich racjonalnemu ekologicznie odzyskowi i mieszaniny te zostały wyszczególnione w załączniku IIIA, zgodnie z art. 58,

należy interpretować w ten sposób, że mieszanin z odpadów z papieru, tektury (kartonu) i wyrobów papierniczych, które – mają taki skład, że udziały odpadów w ujęciu indywidualnym – podlegają pierwszym trzem tiret kodu B3020 załącznika IX do konwencji bazylejskiej, i dodatkowo wykazują udział zanieczyszczeń do 10 %, nie należy przyporządkować do pkt 3 lit. g) załącznika IIIA i tym samym nie podlegają ogólnym obowiązkom w zakresie informowania zgodnie z art. 18, lecz obowiązkowi zgłoszenia zgodnie z art. 4?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. 2006, L 190, s.1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Instrucción de Badalona (Hiszpania) w dniu 22 października 2018 r. – postępowanie karne przeciwko VW

(Sprawa C-659/18)

(2019/C 35/11)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Instrucción de Badalona

Strony w postępowaniu głównym

VW

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz w szczególności art. 3 ust. 2 dyrektywy 2013/48/UE ⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że zwłoka w zapewnieniu prawa dostępu do adwokata może być uzasadniona, jeżeli podejrzany lub oskarżony nie stawia się na pierwsze wezwanie sądu oraz zostanie wydany krajowy, europejski lub międzynarodowy nakaz aresztowania, opóźniając dostęp do adwokata i jego udział w sprawie, dopóki nie zostanie wykonany wspomniany nakaz, a podejrzany zostanie przymusowo doprowadzony do sądu?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności (Dz.U. 2013, L 294, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Brescia (Włochy) w dniu 31 października 2018 r. – JH / KG

(Sprawa C-681/18)

(2019/C 35/12)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale ordinario di Brescia

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: JH

Strona pozwana: KG

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 5 ust. 5 dyrektywy 2008/104/WE z dnia 19 listopada 2008 r. ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie stosowaniu dekretu ustawodawczego nr 276/2003 w brzmieniu zmienionym przez dekret z mocą ustawy nr 34/2014, który: a) nie przewiduje ograniczeń w kolejnych skierowaniach tego samego pracownika do tego samego przedsiębiorstwa – użytkownika; b) nie uzależnia zgodności z prawem korzystania z outsourcingu pracowników na czas określony od wskazania przyczyn technicznych, produkcyjnych, organizacyjnych lub związanych z zastępstwem, z powodu których korzysta się z tego outsourcingu; c) nie przewiduje wymogu tymczasowego charakteru własnego zapotrzebowania produkcyjnego przedsiębiorstwa użytkownika jako warunku zgodności z prawem korzystania z takiej formy umowy o pracę?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/104/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie pracy tymczasowej (Dz.u. 2008, L 327, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 5 listopada 2018 r. – OC i in. / Banca d'Italia i in.

(Sprawa C-686/18)

(2019/C 35/13)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: OC i in., Adusbef, Federconsumatori, PB i in., QA i in.

Strona pozwana: Banca d'Italia i in., Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'economia e delle finanze

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 29 rozporządzenia UE nr 575/2013 [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych] ⁽¹⁾, art. 10 rozporządzenia delegowanego nr 241/2014 ⁽²⁾, art. 16 i 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, także w odniesieniu do art. 6 ust. 4 rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. ⁽³⁾, stoją na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak wprowadzone w art. 1 decreto legislativo (dekretu ustawodawczego) nr 3/2015, przekształconego ze zmianami w ustawę nr 33/2015 [a obecnie także art. 1 ust. 15 decreto legislativo nr 72/2015, który zastąpił art. 28 ust. 2 ter (Testo unico bancario), zasadniczo powtarzając brzmienie art. 1 ust. 1 lit. a) decreto legislativo nr 3/2015, przekształconego w ustawę, ze zmianami, które są nieistotne dla niniejszej sprawy], narzucającym próg aktywów, powyżej którego bank spółdzielczy ma obowiązek przekształcić się w spółkę akcyjną, ustalając ten limit na poziomie 8 mld aktywów? Ponadto, czy wspomniane przepisy prawa Unii stoją na przeszkodzie przepisom krajowym, które w przypadku przekształcenia banku spółdzielczego w spółkę akcyjną umożliwiają instytucji odroczenie lub ograniczenie, nawet na czas nieokreślony, wykupu udziałów występującego wspólnika?
- 2) Czy art. 3, 63 i nast. TFUE, dotyczące konkurencji na rynku wewnętrznym i swobody przepływu kapitału, stoją na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak wprowadzone w art. 1 decreto legislativo nr 3/2015, przekształconego ze zmianami w ustawę nr 33/2015, który ogranicza prowadzenie działalności bankowej w formie banku spółdzielczego do określonego limitu aktywów, zobowiązując instytucję do przekształcenia się w spółkę akcyjną w przypadku przekroczenia wspomnianego limitu?
- 3) Czy art. 107 i nast. TFUE, dotyczące pomocy przyznawanej przez państwo, stoją na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak wprowadzone w art. 1 decreto legislativo nr 3/2015, przekształconego ze zmianami w ustawę nr 33/2015 [a obecnie także art. 1 ust. 15 decreto legislativo nr 72/2015, który zastąpił art. 28 ust. 2-ter (Testo unico bancario), zasadniczo powtarzając brzmienie art. 1 ust. 1 lit. a) decreto legislativo nr 3/2015, przekształconego w ustawę, ze zmianami, które są nieistotne dla niniejszej sprawy], które wymagają przekształcenia banku spółdzielczego w spółkę akcyjną w przypadku przekroczenia określonego progu aktywów (ustalonego na poziomie 8 mld), przewidując ograniczenia w wykupie udziałów wspólnika w razie jego wystąpienia ze spółki w celu uniknięcia ewentualnej likwidacji przekształconego banku?

- 4) Czy art. 29 rozporządzenia UE nr 575/2013 w związku z art. 10 rozporządzenia delegowanego UE nr 241/2014 stoją na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak określone w art. 1 decreto legislativo nr 3/2015, przekształconego ze zmianami w ustawę nr 33/2015, zgodnie z ich wykładnią dokonaną przez Corte costituzionale (trybunał konstytucyjny) w wyroku nr 99/2018, który zezwala bankowi spółdzielczemu na odroczenie wykupu na czas nieokreślony oraz ograniczenie kwoty wykupu w całości lub w części?
- 5) W przypadku, gdy w ramach wykładni Trybunał Sprawiedliwości stwierdzi zgodność przepisów prawa Unii z interpretacją przedstawioną przez strony postępowania, tutejszy sąd zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości o dokonanie oceny zgodności z prawem europejskim art. 10 rozporządzenia delegowanego Komisji UE nr 241/2014 w świetle art. 16 i art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zgodnie z którym „każdy ma prawo do władania, używania, rozporządzania i przekazania w drodze spadku mienia nabytego zgodnie z prawem. Nikt nie może być pozbawiony swojej własności, chyba że w interesie publicznym, w przypadkach i na warunkach przewidzianych w ustawie, za słusznym odszkodowaniem za jej utratę wypłaconym we właściwym terminie. Korzystanie z mienia może podlegać regulacji ustawowej w zakresie, w jakim jest to konieczne ze względu na interes ogólny”), a także w świetle art. 52 ust. 3 Karty (stanowiącego: „[w] zakresie, w jakim niniejsza Karta zawiera prawa, które odpowiadają prawom zagwarantowanym w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, ich znaczenie i zakres są takie same jak praw przyznanych przez tę konwencję. Niniejsze postanowienie nie stanowi przeszkody, aby prawo Unii przyznawało szerszą ochronę”) oraz orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, dotyczącego art. 1 Protokołu dodatkowego nr 1 EKPC.

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2013, L 176, s. 1).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 241/2014 z dnia 7 stycznia 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów w zakresie funduszy własnych obowiązujących instytucje (Dz.U. 2014, L 74, s. 8).
- ⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. 2013, L 287, s. 63).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen (Belgia) w dniu 14 listopada 2018 r. – X / Belgische Staat**

(Sprawa C-706/18)

(2019/C 35/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Strona przeciwna: Belgische Staat

Pytanie prejudycjalne

Czy – dyrektywa 2003/86/WE ⁽¹⁾ – biorąc pod uwagę jej art. 3 ust. 5, jak również jej cel, jakim jest określenie warunków wykonania prawa do łączenia rodzin – stoi na przeszkodzie takiemu uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym art. 5 ust. 4 tej samej dyrektywy jest interpretowany w ten sposób, że niewydanie decyzji w określonym terminie nakłada na organy krajowe obowiązek wydania zainteresowanemu zezwolenia na pobyt z urzędu, bez uprzedniego stwierdzenia, czy zainteresowany rzeczywiście spełnia warunki pobytu w Belgii zgodnie z prawem Unii?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin. Dz.U. 2003, L 251, s. 12.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Beroep te Gent (Belgia) w dniu 15 listopada 2018 r. – Procureur-generaal / X

(Sprawa C-717/18)

(2019/C 35/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van Beroep te Gent

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: Procureur-generaal

Druga strona postępowania: X

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 2 decyzji ramowej ENA ⁽¹⁾ – transponowanej na grunt prawa belgijskiego ustawą [z dnia 19 grudnia 2003 r.] – zezwala na to, aby w celu dokonania przez wykonujące nakaz państwo członkowskie oceny, czy spełniony został określony w tymże artykule warunek by górna granica kary wynosiła co najmniej trzy lata, można było powołać się na przepis prawa karnego obowiązujący w wydającym państwie członkowskim w chwili wydania europejskiego nakazu aresztowania?
- 2) Czy art. 2 ust. 2 decyzji ramowej ENA – transponowanej na grunt prawa belgijskiego ustawą [z dnia 19 grudnia 2003 r.] – zezwala na to, aby w celu dokonania przez wykonujące nakaz państwo członkowskie oceny, czy spełniony został określony w tymże artykule warunek by górna granica kary wynosiła co najmniej trzy lata, można było powołać się na obowiązujący w chwili wydania europejskiego nakazu aresztowania przepis prawa karnego zastrzegający wymiar kary w porównaniu do przepisu prawa karnego, który obowiązywał w wydającym państwie członkowskim w chwili popełnienia czynu?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, Dz.U. 2002, L 190, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 21 listopada 2018 r. – Cali Apartments SCI / Procureur général près la cour d'appel de Paris, Ville de Paris

(Sprawa C-724/18)

(2019/C 35/16)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Cali Apartments SCI

Druga strona postępowania kasacyjnego: Procureur général près la cour d'appel de Paris, Ville de Paris

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywa 2006/123/WE ⁽¹⁾ z dnia 12 grudnia 2006 r., w świetle definicji jej przedmiotu i zakresu stosowania zawartej w art. 1 i art. 2 tej dyrektywy, ma zastosowanie do wielokrotnego krótkotrwałego wynajmu, nawet prowadzonego poza działalnością zawodową,umeblowanego lokalu mieszkalnego, który nie stanowi głównego miejsca zamieszkania wynajmującego, klientom zatrzymującym się przejazdem, którzy nie dokonują w nim zameldowania, zwłaszcza w świetle pojęć usługodawcy i usług?

- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy uregulowanie krajowe, takie jak przewidziane w art. L. 631-7 kodeksu budownictwa i mieszkalnictwa, stanowi system udzielania zezwoleń na powyższą działalność w rozumieniu art. od 9 do 13 dyrektywy 2006/123 z dnia 12 grudnia 2006 r., czy jedynie wymóg podlegający przepisom art. 14 i 15?

W przypadku gdy zastosowanie znajdują art. od 9 do 13 dyrektywy 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r.:

- 3) Czy art. 9 lit. b) tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że cel w postaci zwalczania problemu niedoboru mieszkań przeznaczonych na wynajem stanowi nadrzędny interes publiczny pozwalający uzasadnić przepis krajowy ustanawiający wymóg uzyskania, w niektórych obszarach geograficznych, zezwolenia na wielokrotny krótkoterminowy wynajem meblowanego lokalu mieszkalnego klientom zatrzymującym się przejazdem, którzy nie dokonują w nim zameldowania?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy taki przepis jest proporcjonalny w stosunku do zamierzonego celu?
- 5) Czy art. 10 ust. 2 lit. d) i e) dyrektywy stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który wymaga posiadania zezwolenia na „wielokrotny”, „krótkoterminowy” wynajem meblowanego lokalu mieszkalnego „klientom zatrzymującym się przejazdem, którzy nie dokonują w nim zameldowania”?
- 6) Czy art. 10 ust. 2 lit. d) – g) dyrektywy stoi na przeszkodzie systemowi zezwoleń, w ramach którego warunki wydawania zezwoleń są określone w drodze uchwały rady gminy, w świetle celów zróżnicowania społecznego, zwłaszcza z uwzględnieniem charakterystyki rynków lokali mieszkalnych i konieczności uniknięcia zwiększenia niedoboru mieszkań?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja)
w dniu 22 listopada 2018 r. – HX / Procureur général près la cour d’appel de Paris, Ville de Paris**

(Sprawa C-727/18)

(2019/C 35/17)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: HX

Druga strona postępowania kasacyjnego: Procureur général près la cour d’appel de Paris, Ville de Paris

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywa 2006/123/WE⁽¹⁾ z dnia 12 grudnia 2006 r., w świetle definicji jej przedmiotu i zakresu stosowania zawartej w art. 1 i art. 2 tej dyrektywy, ma zastosowanie do wielokrotnego krótkotrwałego wynajmu, nawet prowadzonego poza działalnością zawodową, meblowanego lokalu mieszkalnego, który nie stanowi głównego miejsca zamieszkania wynajmującego, klientom zatrzymującym się przejazdem, którzy nie dokonują w nim zameldowania, zwłaszcza w świetle pojęć usługodawcy i usług?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy uregulowanie krajowe, takie jak przewidziane w art. L. 631-7 kodeksu budownictwa i mieszkalnictwa, stanowi system udzielania zezwoleń na powyższą działalność w rozumieniu art. od 9 do 13 dyrektywy 2006/123 z dnia 12 grudnia 2006 r., czy jedynie wymóg podlegający przepisom art. 14 i 15?

W przypadku gdy zastosowanie znajdują art. od 9 do 13 dyrektywy 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r.:

- 3) Czy art. 9 lit. b) tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że cel w postaci zwalczania problemu niedoboru mieszkań przeznaczonych na wynajem stanowi nadrzędny interes publiczny pozwalający uzasadnić przepis krajowy ustanawiający wymóg uzyskania, w niektórych obszarach geograficznych, zezwolenia na wielokrotny krótkoterminowy wynajemumeblowanego lokalu mieszkalnego klientom zatrzymującym się przejazdem, którzy nie dokonują w nim zameldowania?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy taki przepis jest proporcjonalny w stosunku do zamierzonego celu?
- 5) Czy art. 10 ust. 2 lit. d) i e) dyrektywy stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który wymaga posiadania zezwolenia na „wielokrotny”, „krótkoterminowy” wynajemumeblowanego lokalu mieszkalnego „klientom zatrzymującym się przejazdem, którzy nie dokonują w nim zameldowania”?
- 6) Czy art. 10 ust. 2 lit. d) – g) dyrektywy stoi na przeszkodzie systemowi zezwoleń, w ramach którego warunki wydawania zezwoleń są określane w drodze uchwały rady gminy, w świetle celów zróżnicowania społecznego, zwłaszcza z uwzględnieniem charakterystyki rynków lokali mieszkalnych i konieczności uniknięcia zwiększenia niedoboru mieszkań?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36).

**Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 26 września 2018 r. w sprawie T-463/
16 Portugalia/Komisja, wniesione w dniu 27 listopada 2018 r. przez Republikę Portugalską**

(Sprawa C-737/18 P)

(2019/C 35/18)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Ines Fernandes, P. Barros da Costa, P. Estêvão i J. Saraiva de Almeida, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku, w zakresie w jakim, w wyroku tym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej (UE) C(2016) 3753 ⁽¹⁾ z dnia 20 czerwca 2016 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej (UE) C(2016) 3753 z dnia 20 czerwca 2016 r., w zakresie w jakim Trybunał Sprawiedliwości potwierdził zasadność argumentów Republiki Portugalskiej;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Portugalska domaga się uchylenia zaskarżanego wyroku, a w konsekwencji stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji na podstawie następujących zarzutów:

- 1) **Naruszenie prawa i zasady pewności prawa** – naruszenie przepisów art. 24 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 ⁽²⁾ oraz art. 54 ust. 1) lit. c) akapit drugi i art. 71 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009 ⁽³⁾ i wynikająca z naruszenia prawa oczywista wewnętrzna sprzeczność zaskarżonego wyroku wyrażona w pkt 43 i 44, w zakresie w jakim Sąd stwierdzając w tych punktach, że drugi zarzut Komisji był bezzasadny uczynił jednocześnie założenie, że portugalski system kontroli wzajemnej zgodności był systemem skutecznej kontroli, a jednak oddalając zarzut nie stwierdził nieważności zaskarżonej decyzji przez co naruszył prawo oraz wydał wewnętrznie sprzeczny wyrok, naruszając tym samym zasadę pewności prawa.

- 2) **Naruszenie prawa, wewnętrzna sprzeczność wyroku oraz naruszenie zasady proporcjonalności**, w zakresie w jakim zaskarżony wyrok dopuszcza w pkt 41 jednoznaczne rozróżnienie pomiędzy kwalifikowalnością pomocy a systemem kontroli wzajemnej zgodności pomocy, a w pkt 46 i 47, potwierdza w sposób kontrydiktoryjny, że całkowita kwota pomocy wypłaconej rolnikom winna być objęta korektą. W ten sposób w pkt 43 zaskarżonego wyroku Sąd błędnie stwierdził, iż ryzyko ponoszone przez fundusz nie może być ograniczone do próby kontrolnej oraz utrzymał w mocy korektę finansową zastosowaną przez Komisję w stosunku do ogółu wydatków – co nie jest ani odpowiednie, ani konieczne dla osiągnięcia realizowanego celu, i jest jako takie nieproporcjonalne. Orzeczenie Sądu narusza postanowienie art. 5 TUE oraz przepisy art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 1290/2005⁽⁴⁾ i art. 50 ust. 1) rozporządzenia nr 1122/2009, z którego wynika, że stawka korekty znajduje zastosowanie wyłącznie do części wydatków objętej ryzykiem, tj. 1%. Tym samym zaskarżony wyrok jest obciążony oczywistym naruszeniem prawa i wewnętrznie sprzecznym uzasadnieniem, naruszając zasady ogólne oraz przepisy zawarte w pkt 2 ust. 1 i 6 dokumentu roboczego Komisji AGRI-2005-64043, poprzez ich błędne zastosowania, a także naruszając dokument roboczy Komisji DS/2010/29 REV oraz zasadę proporcjonalności.

- ⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1059 z dnia 20 czerwca 2016 r. wyłączająca z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2016, L 173, s. 59).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. 2009 L 30, s. 16)
- ⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina (Dz.U. 2009 L 316, s. 65).
- ⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. 2009 L 209, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 18 września 2018 r. w sprawie T-93/17, Dufenco Long Products/Komisja, wniesione w dniu 27 listopada 2018 r. przez Dufenco Long Products SA

(Sprawa C-738/18 P)

(2019/C 35/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Dufenco Long Products SA (przedstawiciele: J.-F. Bellis, R. Luff, M. Favart, Q. Declève, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej o:

1. uchylenie zaskarżonego wyroku (T-93/17, EU:T:2018:558);
2. stwierdzenie nieważności art. 1 lit. f) i art. 2 decyzji Komisji z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie pomocy państwa SA.33926 2013/C (ex 2013/NN, 2011/CP) wdrożonej przez Belgię na rzecz Dufenco;
3. obciążenie Komisji Europejskiej kosztami niniejszego postępowania, jak również kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

W odwołaniu wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd dopuścił się naruszenia prawa, odmawiając zbadania dwóch błędów obliczeniowych popełnionych przez Komisję w ramach oceny charakteru *pari passu* szóstego środka wymienionego w decyzji Komisji z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie pomocy państwa SA.33926 2013/C (ex 2013/NN, 2011/CP), jak również przy stosowaniu kryterium inwestora prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej.

Wnosząca odwołanie podkreśla w szczególności, że:

- Sąd nie przeprowadził odpowiedniej kontroli sądowej sposobu, w jaki Komisja zastosowała kryterium inwestora prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej;
  - Sąd powinien był raczej zbadać przede wszystkim zarzut oparty na błędach popełnionych przez Komisję w ramach oceny charakteru *pari passu* tego szóstego środka, zamiast dawać pierwszeństwo analizie dokumentów dostarczonych przez Belgię.
-

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 21 listopada 2018 r. – Stichting Greenpeace Nederland i PAN Europe / Komisja
(Sprawa T-545/11 RENV) ⁽¹⁾

Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Dokumenty dotyczące pierwszego zezwolenia na wprowadzenie do obrotu substancji czynnej pod nazwą „glifosat” – Częściowa odmowa dostępu – Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych osoby trzeciej – Artykuł 4 ust. 5 rozporządzenia nr 1049/2001 – Nadrzędny interes publiczny – Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 – Artykuł 6 ust. 1 rozporządzenia nr 1367/2006 – Dyrektywa 91/414/EWG

(2019/C 35/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Stichting Greenpeace Nederland (Amsterdam, Niderlandy), Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci B. Kloostra i A. van den Biesen)

Strona przeciwna: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Buchet, P. Ondrůšek i L. Pignataro-Nolin, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev, L. Swedenborg i F. Bergius, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę przeciwną: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i D. Klebs, pełnomocnicy); European Chemical Industry Council (Cefic) (Bruksela) i Association européenne pour la protection des cultures (ECPA) (Bruksela) (przedstawiciele: adwokaci I. Antypas i D. Waelbroeck); CropLife International AISBL (CLI) (Bruksela) (przedstawiciele: adwokaci R. Cana, E. Mullier i D. Abrahams, barrister); CropLife America Inc. (Waszyngton, DC, Stany Zjednoczone), National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM) (Waszyngton) i America Chemistry Council Inc. (ACC) (Waszyngton) (przedstawiciele: początkowo adwokaci M. Abenhaïm i K. Nordlander, następnie K. Nordlander i M. Zdzieborska, solicitor, i wreszcie K. Nordlander, M. Zdzieborska i adwokat Y.-A. Benizri); oraz European Crop Care Association (ECCA) (Bruksela) (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE i dotyczące stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 10 sierpnia 2011 r. w sprawie odmowy udzielenia dostępu do tomu 4 projektu sprawozdania z oceny substancji czynnej „glifosat”, sporządzonego – przez Republikę Federalną Niemiec, jako państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy, -na podstawie dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. 1991, L 230, s. 1)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Stichting Greenpeace Nederland oraz Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) zostają obciążone kosztami.
- 3) Królestwo Szwecji i Republika Federalna Niemiec pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 355 z 3.12.2011.

Wyrok Sądu z dnia 22 listopada 2018 r. – Litwa / Komisja(Sprawa T-508/15) ⁽¹⁾

EFOGR, EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania – Wydatki dokonane przez Litwę – Wsparcie przechodzenia na wcześniejszą emeryturę – Artykuł 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 – Artykuł 23 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 – Pojęcie prowadzenia komercyjnej działalności rolniczej – Związek z pojęciem gospodarstwa niskotowarowego

(2019/C 35/21)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: Republika Litewska (przedstawiciele: D. Kriaučiūnas, M. Palionis, T. Lozoraitis, R. Krasuckaitė i A. Petrauskaitė, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Aquilina i J. Jokubauskaitė, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/1119 z dnia 22 czerwca 2015 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U 2015, L 182, s. 39), w zakresie w jakim nakłada ona na Republikę Litewską zryczałtowaną korektę finansową w wysokości 5 %, wykluczając w ten sposób kwotę 1 938 300,08 EUR z finansowania wypłaconego z tytułu środka „Wcześniejsze emerytury” w okresie od 16 października 2010 r. do 15 października 2013 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Litewska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 371 z 9.11.2015.

Wyrok Sądu z dnia 21 listopada 2018 r. – HM / Komisja(Sprawa T-587/16) ⁽¹⁾

Służba publiczna – Urzędnicy – Zatrudnienie – Ogłoszenie o konkursie EPSO/AST-SC/03/15 – Niedopuszczenie do etapu oceny zintegrowanej – Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy – Odmowa przekazania tego wniosku komisji konkursowej konkursu otwartego ze względu na przekroczenie terminu – Podział uprawnień między EPSO a komisją konkursową

(2019/C 35/22)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: HM (przedstawiciel: adwokat H. Tettenborn)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Bohr i G. Gattinara, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek, na podstawie art. 270 TFUE, o stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Urzędu Doboru Kadr (EPSO) z dnia 17 sierpnia 2015 r. w sprawie nieuwzględnienia wniosku o ponowne rozpatrzenie decyzji komisji konkursowej w sprawie niedopuszczenia skarżącej do następnego etapu konkursu EPSO/AST-SC/03/15-3 oraz „decyzji dorozumianej” komisji konkursowej o nieuwzględnieniu tego wniosku.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Europejskiego Urzędu Doboru Kadr (EPSO) z dnia 17 sierpnia 2015 r. o nieuwzględnieniu wniosku o weryfikację decyzji komisji konkursowej o niedopuszczeniu HM do kolejnego etapu konkursu EPSO/AST-SC/03/15-3.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 30.5.2016 (sprawa początkowo zarejestrowana przed Sądem do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod sygn. F-17/16 i przekazana do Sądu Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016).

Wyrok Sądu z dnia 22 listopada 2018 r. – Brahma/Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (Sprawa T-603/16) ⁽¹⁾

Służba publiczna – Urzędnicy na okresie próbnym – Okres próbny – Przedłużenie okresu próbnego – Zwolnienie po okresie próbnym – Artykuł 34 regulaminu pracowniczego – Nadużycie władzy – Obowiązek uzasadnienia – Artykuł 25 ust. 2 regulaminu pracowniczego – Prawo do bycia wysłuchanym – Artykuł 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego – Odpowiedzialność – Wymogi formalne – Zasada zgodności skargi z zażaleniem – Dopuszczalność – Szkoda majątkowa – Krzywda – Związek przyczynowy

(2019/C 35/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Zoher Brahma (Thionville, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. Tymen)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo J. Inghelram i L. Tonini Alabiso, a następnie J. Inghelram i A. Almendros Manzano, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie na podstawie art. 270 TFUE, po pierwsze, stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 17 lipca 2015 r., w której Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej zdecydował o niepowołaniu skarżącego na czas nieokreślony i o jego zwolnieniu ze skutkiem od dnia 31 lipca 2015 r., oraz decyzji komitetu ds. zażeń z dnia 16 marca 2016 r. oddalającej zażalenie skarżącego na decyzję z dnia 17 lipca 2015 r., oraz po drugie, naprawienia szkody majątkowej i krzywdy, jakich skarżący miał doznać w następstwie przyjęcia tych decyzji.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji z dnia 17 lipca 2015 r. wydanej przez sekretarza Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, działającego w charakterze organu powołującego, w której zwolniono Zohera Brahmę po upływie jego okresu próbnego, ze skutkiem od dnia 31 lipca 2015 r.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji komitetu ds. zażeń z dnia 16 marca 2016 r. oddalającej zażalenie na decyzję z dnia 17 lipca 2015 r. wydaną przez sekretarza Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, działającego w charakterze organu powołującego, w której zwolniono Zohera Brahmę po upływie jego okresu próbnego, ze skutkiem od dnia 31 lipca 2015 r.

- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 296 z 16.8.2016 (sprawa początkowo zarejestrowana w Sądzie do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod sygnaturą F-33/16 i przekazana do Sądu Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016).

Wyrok Sądu z dnia 21 listopada 2018 r. – PepsiCo / EUIPO – Intersnack Group (Exxtra Deep)
(Sprawa T-82/17) ⁽¹⁾

Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy Exxtra Deep – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2019/C 35/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: PepsiCo, Inc. (Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci V. von Bomhard i J. Fuhrmann)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: M. Rajh i D. Walicka, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Intersnack Group GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci T. Lampel i M. Pfaff)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 24 listopada 2016 r. (sprawa R 482/2016-4) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku pomiędzy PepsiCo a Intersnack Group.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 24 listopada 2016 r. (sprawa R 482/2016-4).
- 2) EUIPO pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez PepsiCo, Inc.
- 3) Intersnack Group GmbH & Co. KG pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 121 z 18.4.2017.

Wyrok Sądu z dnia 22 listopada 2018 r. – Buck-Chemie / EUIPO – Henkel (Kulki czyszczące do toalet)**(Sprawa T-296/17) ⁽¹⁾****Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający kulki czyszczące do toalet – Podstawa unieważnienia – Indywidualny charakter – Artykuł 25 rozporządzenia (WE) nr 6/2002**

(2019/C 35/25)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Buck-Chemie GmbH (Herrenberg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Schultze, J. Ossing, R.D. Härer, C. Weber, H. Ranzinger, C. Brockmann i C. Gehweiler)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: S. Hanne, pełnomocnik).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Schmidt)

Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 marca 2017 r. (sprawa R 2113/2015-3), dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru między Buck-Chemie a Henkel.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Buck-Chemie GmbH pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i przez Henkel AG & Co. KGaA, w tym niezbędne koszty poniesione w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą EUIPO.

⁽¹⁾ Dz.U. C 239 z 24.7.2017.

Wyrok Sądu z dnia 21 listopada 2018 r. – Shenzhen Jiayz Photo Industrial / EUIPO – Seven (SEVENOAK)**(Sprawa T-339/17) ⁽¹⁾****Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego SEVENOAK – Wcześniejszy graficzny międzynarodowy znak towarowy 7seven – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]**

(2019/C 35/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Shenzhen Jiayz Photo Industrial Ltd (Shenzhen, Chiny) (przedstawiciel: adwokat M. de Arpe Tejero)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: A. Lukošūtė, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Seven SpA (Leinì, Włochy) (przedstawiciel: adwokat L. Trevisan)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 marca 2017 r. (sprawa R 1326/2016-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Seven a Shenzhen Jiayz Photo Industrial.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 23 marca 2017 r. (sprawa R 1326/2016-1).
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) EUIPO pokrywa, poza własnymi kosztami, osiem dziesiątych kosztów poniesionych przez Shenzhen Jiayz Photo Industrial Ltd.
- 4) Seven SpA pokrywa, poza własnymi kosztami, jedną dziesiątą kosztów poniesionych przez Shenzhen Jiayz Photo Industrial.
- 5) Shenzhen Jiayz Photo Industrial pokrywa jedną dziesiątą własnych kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 239 z 24.7.2017.

Wyrok Sądu z dnia 22 listopada 2018 r. – Fruit of the Loom/EUIPO – Takko (FRUIT)

(Sprawa T-424/17) ⁽¹⁾

Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy FRUIT – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Artykuł 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 18 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 2017/1001] – Powaga rzeczy osądzonej – Artykuł 65 ust. 6 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 72 ust. 6 rozporządzenia 2017/1001)

(2019/C 35/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fruit of the Loom, Inc. (Bowling Green, Kentucky, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: S. Malynicz, QC, i V. Marsland, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: D. Gája i D. Walicka, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: Takko Holding GmbH (Telgte, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 kwietnia 2017 r. (sprawa R 2119/2016-4) dotyczącą postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku między Takko Holding a Fruit of the Loom.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Fruit of the Loom, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 318 z 25.9.2017.

Wyrok Sądu z dnia 21 listopada 2018 r. – Bopp / EUIPO (Przedstawienie ośmiokąta równobocznego)**(Sprawa T-460/17) ⁽¹⁾****Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego przedstawiającego niebieską ośmiokątną ramę – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i art. 75 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 94 rozporządzenia (UE) 2017/1001]**

(2019/C 35/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Carsten Bopp (Glashütten, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat F. Pröckl)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Söder i D. Walicka, pełnomocnicy).

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 maja 2017 r. (sprawa R 1954/2016-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia graficznego przedstawiającego niebieską ośmiokątną ramę jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w pozostałym zakresie oddalona.
- 2) Carsten Bopp zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 300 z 11.9.2017.

Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2018 r. – Galletas Gullón/EUIPO – Intercontinental Great Brands (gullón TWINS COOKIE SANDWICH)**(Sprawa T-677/18)**

(2019/C 35/29)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Galletas Gullón, SA (Aguilar de Campoo, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Intercontinental Great Brands LLC (East Hanover, New Jersey, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca przed Sądem

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego gullón TWINS COOKIE SANDWICH – zgłoszenie nr 13 877 543

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 września 2018 r. w sprawie R 2378/2017-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej i, w razie potrzeby, interwenienta, kosztami postępowania przed Sądem oraz kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2018 r. – ZV / Komisja

(Sprawa T-684/18)

(2019/C 35/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZV (przedstawiciel: adwokat N.J. Louis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji doręczonych pismem z dnia 12 lutego 2018 r. o odrzuceniu kandydatury skarżącej na stanowisko zastępcy mediatora i o obsadzeniu tego stanowiska w drodze powołania innego kandydata;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, nadużycia władzy i nadużycia proceduralnego. W tym względzie skarżąca podnosi, że ogłoszenie o naborze COM/2017/1739 nie dawało gwarancji, że wyłoniony kandydat rzeczywiście będzie miał wykształcenie i doświadczenie niezbędne do sprawowania podlegającego obsadzeniu stanowiska. Ponadto skarżąca podnosi, że wyłoniony kandydat nie miał wszystkich wymaganych kwalifikacji, a w szczególności doświadczenia w mediacji i szerokiej wiedzy prawniczej w zakresie regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej.
2. Zarzut drugi, naruszenia decyzji C(2002) 601 z dnia 4 marca 2002 r. w sprawie wzmocnionej służby mediacyjnej, ze względu na to, że art. 6 ust. 3 stanowi, iż przewodniczący Komisji powołuje zastępców mediatora na wniosek mediatora, lecz nie przewiduje ani wstępnej selekcji, ani sporządzenia listy wyłonionych kandydatów. W niniejszym przypadku zaś komitet konsultacyjny ds. powoływania zorganizował wstępną selekcję i przedłożył mediatorowi wyłonione przez siebie trzy kandydatury. Zdaniem skarżącej wynika z tego, że mediator nie zbadał wszystkich kandydatów, a więc zaproponował przewodniczącemu Komisji powołanie wyłonionego kandydata z naruszeniem wskazanego przepisu.
3. Zarzut trzeci, naruszenia obowiązku uzasadnienia, którym dotknięte są zaskarżone decyzje.

4. Zarzut czwarty, naruszenia ogłoszenia o naborze COM/2017/1739 i oczywistego błędu w ocenie. W tym względzie skarżąca podnosi, że w odróżnieniu od niej wyłoniony kandydat nie spełnia warunków wymaganych w ogłoszeniu o naborze do objęcia spornego stanowiska, a w szczególności dobrej znajomości regulaminu pracowniczego urzędników i przepisów mających zastosowanie do urzędników i innych pracowników oraz doświadczenia w rozwiązywaniu sporów.

**Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2018 r. – Sony Interactive Entertainment Europe / EUIPO –
Vieta Audio (Vita)**

(Sprawa T-690/18)

(2019/C 35/31)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: S. Malynicz, QC)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Vieta Audio, SA (Barcelona, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Vita” – unijny znak towarowy nr 9 993 361

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 10 września 2018 r. w sprawie R 695/2018-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO jego własnymi kosztami postępowania oraz kosztami poniesionymi przez skarżącego.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 72 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2018 r. – KPN / Komisja

(Sprawa T-691/18)

(2019/C 35/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: KPN BV (Rotterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci P. van Ginneken i G. Béquet)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2018) 3569 final z dnia 30 maja 2018 r. uznającej za zgodną z rynkiem wewnętrznym i z porozumieniem EOG koncentrację zmierzającą do nabycia przez Liberty Global plc wyłącznej kontroli nad Ziggo NV (sprawa M.7000 – Liberty Global/Ziggo);
- przekazanie sprawy do ponownego zbadania przez Komisję zgodnie z art. 10 ust. 5 rozporządzenia w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw⁽¹⁾; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący popełnienia przez Komisję oczywistego błędu w definicji rynku w odniesieniu do płatnych telewizyjnych programów sportowych i filmowych Premium
  - W tym względzie skarżąca twierdzi, że w toku postępowania administracyjnego podniosła, iż Ziggo Sport Totaal (zwany dalej „ZST”) jest niezbędny dla dostawców detalicznych usług telewizyjnych, usług łączności szerokopasmowej i telefonii komórkowej oraz pakietów zawierających jedną lub więcej z tych usług, aby móc konkurować na rynku detalicznym. Zostało to podobno potwierdzone w przeprowadzonym przez Komisję badaniu rynku. W konsekwencji dwa płatne telewizyjne programy sportowe Premium, ZST i FOX Sports, nie są zamienne.
  - Skarżąca twierdzi ponadto, że Komisja doszła jednak do wniosku, iż istnieje jeden rynek hurtowego dostarczania oraz nabywania płatnych telewizyjnych programów sportowych Premium obejmujący ZST i FOX Sports i że dalsza segmentacja rynku nie jest potrzebna.
  - Według skarżącej te błędy w definicji rynku mają wpływ na dokonanie przez Komisję dalszej oceny i ostatecznie na udzielenie zezwolenia na połączenie.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja niewystarczająco uzasadniła definicję rynku w odniesieniu do płatnych telewizyjnych programów sportowych i filmowych Premium
  - W tym względzie skarżąca podnosi, że założenie Komisji, iż FOX Sports i ZST są częścią tego samego rynku, wymagało szczegółowego wyjaśnienia, gdyż założenie to jest sprzeczne z przeprowadzonym przez Komisję badaniem rynku, które wykazało, że ZST jest niezbędny oraz z wcześniejszymi decyzjami Komisji.
  - Skarżąca twierdzi ponadto, że Komisja nie uzasadniła definicji rynku płatnych telewizyjnych programów filmowych Premium.
  - Według skarżącej ten brak uzasadnienia definicji rynku ma wpływ na dokonanie przez Komisję dalszej oceny i ostatecznie na udzielenie zezwolenia na połączenie.
3. Zarzut trzeci dotyczący popełnienia przez Komisję oczywistego błędu w ocenie możliwości wykluczenia dostępu do ZST i jego wpływu na rynek hurtowego dostarczania oraz nabywania ZST
  - W tym względzie skarżąca podnosi, że połączenie doprowadziło do rozszerzenia pozycji łączących się stron na rynku ZST na całe terytorium niderlandzkie.
  - Skarżąca twierdzi ponadto, że odmawiając dostępu do ZST stronie trzeciej (na rozsądnych z ekonomicznego punktu widzenia warunkach), łączące się strony mają możliwość, aby nie dopuścić do ZST swoich konkurentów działających na rynku niższego szczebla.

4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja niewystarczająco uzasadniła ocenę możliwości wykluczenia dostępu do ZST i jego wpływu na rynek hurtowego dostarczania oraz nabywania ZST
- W tym względzie skarżąca podnosi, że Komisja oddała argument, zgodnie z którym ZST jest niezbędny i dlatego może zostać wykluczony, powołując się na swoją definicję rynku zawartą w sekcji 5.1.2.1 zaskarżonej decyzji. Skarżąca, powołując się na swoje twierdzenie, że zaskarżona decyzja nie zawiera definicji rynku lub zawiera błędną definicję rynku, twierdzi, iż Komisja wyszła w swojej ocenie z niewłaściwego założenia.
  - Skarżąca twierdzi ponadto, że Komisja niewystarczająco uzasadniła swoją ocenę dotyczącą braku możliwości wykluczenia dostępu do ZST przez łączące się strony i wpływu tego wykluczenia.
5. Zarzut piąty dotyczący popełnienia przez Komisję oczywistego błędu w ocenie możliwości wykluczenia dostępu do treści HBO
- W tym względzie skarżąca podnosi, że Komisja nieprawidłowo oceniła, iż połączone strony nie mają znaczącej pozycji rynkowej, opierając się na niedostatecznej definicji rynku oraz na błędnych założeniach.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że Komisja niewystarczająco uzasadniła ocenę możliwości wykluczenia dostępu do treści HBO
- W tym względzie skarżąca podnosi, że bez wiarygodnej definicji rynku dotyczącej treści filmowych ocena Komisji co do skutków połączenia na wspomnianym rynku jest automatycznie niewystarczająco uzasadniona.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. 2004, L 24, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 8, t. 3, s. 40).

Skarga wniesiona w dniu 23 listopada 2018 r. – Montanari/ESDZ

(Sprawa T-692/18)

(2019/C 35/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Marco Montanari (Reggio nell'Emilia, Włochy) (przedstawiciele: A. Champetier i S. Rodrigues, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji odmawiającej skarżącemu w całości lub w części dostępu do przedmiotowego dokumentu;
- obciążenie pozwanej wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga dotyczy decyzji Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych z dnia 24 października 2018 r. odmawiającej skarżącemu dostępu do sprawozdania z dnia 29 lipca 2017 r. sporządzonego po zakończeniu misji mediacyjnej prowadzonej przez kierownika wydziału „Wsparcie misji”.

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia rozporządzenia 1049/2001, art. 15 ust. 3 TFUE i art. 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności skarżący twierdzi, że publiczny dostęp do dokumentów instytucji stanowi zasadę prawną, a możliwość odmowy dostępu stanowi wyjątek. Tymczasem wyjątki przewidziane w art. 4 rozporządzenia 1049/2001, na które powołuje się Europejska Służba Działań Zewnętrznych, nie mogą uzasadniać odmowy dostępu do dokumentów z tego względu, że przesłanki przewidziane w rzeczonym artykule nie są spełnione.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 296 TFUE i art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie, w jakim zaskarżone decyzje są obciążone brakiem uzasadnienia lub niewystarczającym uzasadnieniem.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 27 listopada 2018 r. – ZY / Komisja

(Sprawa T-693/18)

(2019/C 35/34)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ZY (Kehl, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci N. Voß i D. Fouquet)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, w pełnym zakresie, decyzji strony pozwanej SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z dnia 28 maja 2018 r. o sygnaturze C(2018) 3166, w odniesieniu do lat 2012 i 2013;
- posiłkowo, stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z dnia 28 maja 2018 r. o sygnaturze C(2018) 3166 w zakresie, w jakim nakazuje ona, w odniesieniu do lat 2012 i 2013, odzyskanie ponad 20 % opłat sieciowych opublikowanych dla odbiorców przemysłowych energii elektrycznej, których roczne zużycie wynosi co najmniej 7 000 godzin, odzyskanie ponad 15 % opłat sieciowych opublikowanych dla odbiorców przemysłowych energii elektrycznej, których roczne zużycie wynosi co najmniej 7 500 godzin oraz odzyskanie ponad 10 % opłat sieciowych opublikowanych dla odbiorców przemysłowych energii elektrycznej, których roczne zużycie wynosi co najmniej 8 000 godzin,
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami obsługi prawnej i podróży.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Błędne uznanie, że istnieje pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust.1 TFUE

W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca podnosi, że pozwana naruszyła prawo, uznając, podczas badania spornych zwolnień z opłaty sieciowej, że zostały zaangażowane zasoby państwowe.

Ponadto podczas badania kryterium selektywności układ odniesienia został określony w sposób nieprawidłowy i niekompletny.

2. Naruszenie zasady równego traktowania

W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca podnosi, że decyzja strony pozwanej zobowiązuje do wnoszenia dodatkowych opłat jedynie odbiorców przemysłowych, którzy w latach 2012 i 2013 byli całkowicie zwolnieni z opłat sieciowych. Wskazanych odbiorców przemysłowych potraktowano zatem odmiennie i mniej korzystnie, bez uzasadnienia, niż odbiorców przemysłowych, którzy w tym samym okresie korzystali z ryczałtowych obniżek opłat sieciowych i których nie zobowiązano do wniesienia żadnych dopłat.

3. Naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań

W ramach zarzutu trzeciego strona skarżąca utrzymuje, że ze względu na indywidualne okoliczności mogła ona oczekiwać, że w dalszym ciągu będzie korzystać z przyznanej jej specjalnej opłaty sieciowej.

Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2018 r. – DEI / Komisja

(Sprawa T-694/18)

(2019/C 35/35)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci E. Bourtzalas, A. Iliadou i C. Synodinos)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2018)4947 final z dnia 30 lipca 2018 r. w sprawie SA.50152 w zakresie, w jakim instytucja ta postanowiła nie podnosić zastrzeżeń wobec systemu pomocy dla Metavatiko Michanismo Apozimiosis Evelixia (przejsiowego mechanizmu wynagradzania elastyczności („nowego MMAE”) zgłoszonego przez Grecję, opierając się na wniosku, że system ten jest zgodny z rynkiem wewnętrznym w świetle art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, i
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami poniesionymi przez DEI.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zgodnie z zarzutem pierwszym zaskarżony akt jest obciążony oczywistym błędem w ocenie okoliczności prawnych i faktycznych oraz naruszeniem istotnego wymogu proceduralnego przy dokonywaniu wykładni i zastosowaniu art. 108 ust. 2 TFUE, jako że Komisja nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego.
2. Zgodnie z zarzutem drugim zaskarżony akt jest obciążony oczywistym błędem w ocenie okoliczności prawnych i faktycznych, jeśli chodzi o wniosek, zgodnie z którym nowy Metavatiko Michanismo Apozimiosis Evelixia spełnia kryteria wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014–2020 do celów oceny zgodności pomocy z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, a w szczególności kryteria konieczności, proporcjonalności, odpowiedniości, efektu zachęty i zapobiegania niepożądanym negatywnym skutkom dla konkurencji.

**Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2018 r. – C.R.D.O.P „Jamón de Teruel/Paleta de Teruel” /
EUIPO – Airesano Foods (AIRESANO BLACK El ibérico de Teruel)**

(Sprawa T-696/18)

(2019/C 35/36)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida „Jamón de Teruel/Paleta de Teruel” (Teruel, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat F. Pérez Álvarez)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Airesano Foods, SL (La Puebla de Valverde, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego AIRESANO BLACK El ibérico de Teruel – zgłoszenie nr 15 240 005

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 24 września 2018 r. w sprawie R 88/2018-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i pozostałych stron kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 13 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2018 r. – Wacker Chemie / Komisja

(Sprawa T-704/18)

(2019/C 35/37)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Wacker Chemie AG (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Kachel i D. Fouquet)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z dnia 28 maja 2018 r. o sygnaturze C(2018) 3166 w zakresie, w jakim nakazuje ona, w odniesieniu do lat 2012 i 2013, odzyskanie ponad 20 % opłat sieciowych opublikowanych dla odbiorców przemysłowych energii elektrycznej, których roczne zużycie wynosi co najmniej 7 000 godzin, odzyskanie ponad 15 % opłat sieciowych opublikowanych dla odbiorców przemysłowych energii elektrycznej, których roczne zużycie wynosi co najmniej 7 500 godzin oraz odzyskanie ponad 10 % opłat sieciowych opublikowanych dla odbiorców przemysłowych energii elektrycznej, których roczne zużycie wynosi co najmniej 8 000 godzin,
- posiłkowo, stwierdzenie nieważności, w pełnym zakresie, decyzji strony pozwanej SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z dnia 28 maja 2018 r. o sygnaturze C(2018) 3166, w odniesieniu do lat 2012 i 2013;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami obsługi prawnej i podróży.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty, które są zasadniczo identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-693/18, ZY/Komisja, lub podobne do nich.

Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2018 r. – Air Liquide Industriegase / Komisja

(Sprawa T-705/18)

(2019/C 35/38)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Air Liquide Industriegase GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Kachel i D. Fouquet)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, w pełnym zakresie, decyzji strony pozwanej SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z dnia 28 maja 2018 r. o sygnaturze C(2018) 3166, w odniesieniu do lat 2012 i 2013;
- posiłkowo, stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z dnia 28 maja 2018 r. o sygnaturze C(2018) 3166 w zakresie, w jakim nakazuje ona, w odniesieniu do lat 2012 i 2013, odzyskanie ponad 20 % opłat sieciowych opublikowanych dla odbiorców przemysłowych energii elektrycznej, których roczne zużycie wynosi co najmniej 7 000 godzin, odzyskanie ponad 15 % opłat sieciowych opublikowanych dla odbiorców przemysłowych energii elektrycznej, których roczne zużycie wynosi co najmniej 7 500 godzin oraz odzyskanie ponad 10 % opłat sieciowych opublikowanych dla odbiorców przemysłowych energii elektrycznej, których roczne zużycie wynosi co najmniej 8 000 godzin;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami obsługi prawnej i podróży.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty, które są zasadniczo identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-693/18, ZY/Komisja, lub podobne do nich.

Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2018 r. – Air Liquide Deutschland / Komisja**(Sprawa T-706/18)**

(2019/C 35/39)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Air Liquide Deutschland GmbH (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Kachel i D. Fouquet)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, w pełnym zakresie, decyzji strony pozwanej SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z dnia 28 maja 2018 r. o sygnaturze C(2018) 3166, w odniesieniu do lat 2012 i 2013;
- posiłkowo, stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) z dnia 28 maja 2018 r. o sygnaturze C(2018) 3166 w zakresie, w jakim nakazuje ona, w odniesieniu do lat 2012 i 2013, odzyskanie ponad 20 % opłat sieciowych opublikowanych dla odbiorców przemysłowych energii elektrycznej, których roczne zużycie wynosi co najmniej 7 000 godzin, odzyskanie ponad 15 % opłat sieciowych opublikowanych dla odbiorców przemysłowych energii elektrycznej, których roczne zużycie wynosi co najmniej 7 500 godzin oraz odzyskanie ponad 10 % opłat sieciowych opublikowanych dla odbiorców przemysłowych energii elektrycznej, których roczne zużycie wynosi co najmniej 8 000 godzin;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami obsługi prawnej i podróży.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty, które są zasadniczo identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-693/18, ZY/Komisja, lub podobne do nich.

Skarga wniesiona w dniu 27 listopada 2018 r. – Wyld / EUIPO – Kaufland Warenhandel (wyld)**(Sprawa T-711/18)**

(2019/C 35/40)

*Język skargi: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Wyld GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Douglas)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Kaufland Warenhandel GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy wyld – zgłoszenie nr 14 525 562

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 24 września 2018 r. w sprawie R 2621/2017-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i dopuszczenie zgłoszenia unijnego znaku towarowego nr 14 525 562 wydl, w zakresie, w jakim wcześniej zostało odrzucone;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 47 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
  - Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do komunikatu w Dzienniku Urzędowym dotyczącego sprawy T-603/18**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 436 z dnia 3 grudnia 2018 r.)

(2019/C 35/41)

Komunikat opublikowany w związku ze sprawą T-603/18, ZE/Parlament, zostaje zastąpiony następującym tekstem:

„Skarga wniesiona w dniu 9 października 2018 r. – ZE / Parlament

(Sprawa T-603/18)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: ZE (przedstawiciel: adwokat P. Giatagantzidis)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 25 września 2018 r. o zawieszeniu go w pełnieniu obowiązków do dnia 31 października 2018 r. i wszystkich związanych z tym aktów,
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. W zarzucie pierwszym strona skarżąca powołuje się na naruszenie jej prawa do bycia wysłuchanym w związku z wydaną wobec niej zaskarżoną decyzją.
  2. W zarzucie drugim strona skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja została wydana przy użyciu metody pozyskiwania informacji z naruszeniem prawa do dobrej administracji ustanowionego w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
  3. W zarzucie trzecim strona skarżąca powołuje się na naruszenie zasady bezstronności przez sekretarza generalnego, ponieważ nakazał on wszczęcie dochodzenia administracyjnego wobec strony skarżącej i jednocześnie wydał zaskarżoną decyzję.
  4. W zarzucie czwartym strona skarżąca powołuje się na rażące naruszenie jej prawa do ochrony życia prywatnego z powodu zakazu wstępu do miejsca pracy i dostępu do akt osobowych.
  5. W zarzucie piątym strona skarżąca powołuje się na naruszenie domniemania niewinności i poufności postępowania w trakcie prowadzonego postępowania, zważywszy na oświadczenia dla prasy czynione przez wysokich rangą urzędników Parlamentu Europejskiego.”.
-

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL